

Un jove es confirma a La Roca: “Dono gràcies a Déu d'estar a la presó”

Dll, 15/07/2019 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) El Centre Penitenciari de Joves de la Roca del Vallès té un nou intern confirmat. Després de tot un curs de catequesi, en [una cerimònia senzilla](#), amb l'equip de pastoral del centre i els seus companys de presó, el jove brasiler **Paulo** va dir sí a Déu. El gest ha estat possible gràcies al treball invisible del voluntariat de presons i del servei que coordina la pastoral penitenciària.

“Sembla mentida el que diré, però he de donar gràcies d'estar a la presó”, va arribar a afirmar el noi després de la festa, celebrada dissabte 6 de juliol. Un missatge colpidor, amb què agraiïa haver fet un pas més en el seu camí de fe amb Jesús. El bisbe de Terrassa, **Josep Saiz Meneses**, [responsable de la pastoral penitenciària](#) a la Conferència Episcopal Espanyola, va administrar el sagrament. La resta de joves que hi van participar s'han incorporat a la dinàmica de la missa dominical.

La notícia pren un relleu especial per la casuística, tot i que el procés del confirmat pugui semblar molt universal. “En Paulo és un habitual de l'eucaristia, li agrada molt la guitarra, acompanya els cants, s'ha apuntat a catequesi i mai no ha faltat, ha sigut molt constant”, explica el mercedari **José María Carod**, capellà del Centre Penitenciari de La Roca des de 1997 i director del [SEPA](#), el Secretariat de Pastoral Penitenciària.

Acompanyar presos i famílies des de la fe

El Centre Penitenciari de Joves de La Roca té uns tres-cents interns, d'entre els 18 i els 24 anys. La majoria són estrangers, i d'aquests, una bona part, d'origen magrebí, explica Carod. Els serveis religiosos tenen molta participació del món llatí. I n'estan contents: “La coordinació amb l'equip directiu de la presó és molt bona, també gràcies a la idiosincràcia dels joves i també a la disponibilitat dels

voluntaris de fer coses en comú”, valora el director del SEPAP.

Aquest servei coordina els voluntaris que tenen la missió acompanyar els presos i les seves famílies. Tenen presència als cinc centres penitenciaris de la província eclesiàstica de Barcelona: a La Roca del Vallès, al centre de joves i al d'adults de Quatre Camins; a Wad-Ras, el centre de dones de Barcelona; i a Brians 1 i Brians 2, a Sant Esteve Sesrovires.

L'activitat religiosa i d'acompanyament social que realitza a La Roca compta amb una quinzena de propostes. La celebració dels sacraments del baptisme, la comunió i la confirmació se sumen dins d'aquesta dinàmica. Els 28 voluntaris que hi treballen ofereixen l'eucaristia, la catequesi i el grup d'estudi bíblic el diumenge; també fa un recés anual, pel·lícules amb contingut religiós o espiritual, teatre, gravacions radiofòniques, visiten les cel·les en règim d'aïllament i, fins i tot, fan zumba-strong, un ball que inclou moviments marcial.

El primer recés Efatà a la presó

En el marc d'aquest fil que busca la continuïtat pastoral, “alguns han fet un compromís seriós de seguiment”, apunta el mercedari. És el cas del jove Paulo va participar durant el mes de març d'un recés la mateix centre de La Roca. “Per primera vegada al món s'ha fet un recés Efatà a la presó de joves”, apunta Carod. Una iniciativa que han valorat positivament tant el director general de presons de la Generalitat, **Amand Calderó**, com el bisbe de Terrassa i el cardenal **Joan Josep Omella**: “Tots estan encantats”, apunta el director del SEPAP.

Aquest recés pren el nom de la paraula que [pronuncia Jesús quan guareix un sordmut](#) a prop del llac de Galilea: “Efatà”, que vol dir “obre't”. Es tracta d'una proposta de l'anomenada nova evangelització per a joves -l'equivalent al recés d'Emmaús destinat a adults-, que pren un relleu especial entre les persones privades de llibertat. “Pels presos ha sigut una nova manera de tractament i aproximació a la persona, de descobrir la realitat de la vida passada i la possibilitat de canvi de cara al futur”.

De divendres a la tarda i fins diumenge al vespre els joves participen de diferents dinàmiques, amb espais de trobada personal i treball en grup. Fins aquí, com un recés espiritual tradicional. Quina novetat aporta? “Té una estructura molt pensada cap al reconeixement de la pròpia història i a acceptar els errors i buscar com canviar la trajectòria de futur”, apunta Carod.

El perfil del voluntariat

El SEPAP compta amb uns cent vuitanta voluntaris de perfils variats. Però no és un voluntariat per a gent gran: més enllà dels 75 anys només poden continuar casos puntuals. Amb formació diversa -“tenim professors, advocats, mestres, psicòlegs, mestresses de casa...”-, arriben a través del contacte personal i se'ls demana, sobretot, tenir una presència constant.

La particularitat del servei és l'acompanyament des del punt de vista religiós. “No tothom serveix com a voluntari de pastoral penitenciària, es necessita molta perseverança, constància i assiduitat”. Estableixen una freqüència recomanada de participació setmanal i com a màxim, quinzenal. José María Carod, que sempre ha treballat en la pastoral juvenil i que porta més de vint anys dedicant-se al món de la presó, insisteix que cal ser-hi. “Els interns ens esperen, necessiten de nosaltres,

fins i tot si no fem res”.